

[Justitsministeren]

det vil jeg bestemt ikke afvise. Det er sådan, har jeg forstået, at en række yderligere rationaliseringsforslag, effektiviseringsforslag, der lå i den udvalgsbetænkning, der fremkom, er blevet henvist til behandling i Retsplejerådet. Det er dér, man drøfter det, og det vil sige, at der på et senere tidspunkt bliver en mulighed for at fortsætte drøftelserne om yderligere initiativer. Men da vil jeg gerne være imødekommende over for en sådan drøftelse.

Dernæst vil jeg rette den misforståelse, hr. Ole Espersen gav udtryk for i en bisætning, da han gik ud fra, at gebyrerne gik til kommunerne. Det er ikke hensigten med forslaget. Hensigten er, at gebyrerne går i statskassen. Vi taler jo om et lovforslag, der fremsættes af justitsministeren og Justitsministeriet, så det må være det naturlige.

I øvrigt må jeg i forbindelse med drøftelsen om gebyrerne sige til hr. Knud Lind, at jeg finder, den form, som er valgt i forslaget, er den rigtige. Jeg mener, at den stramning, som hr. Knud Lind lagde op til, ville være forkert. I forbindelse med attesterne taler vi jo først og fremmest om, at mennesker, som ønsker at indgå ægteskab, men som i øvrigt ikke har nogen som helst tilknytning til Danmark, kommer til at betale et gebyr, og det må vel siges at være rimeligt i betragtning af den service, der stilles til rådighed, og i betragtning af, at vi jo har en relativt liberal politik på dette område.

Når det gælder spørgsmålet om tilladelse til at indbringe civilsager for landsretten, som også sidst var et væsentligt debatpunkt, vil jeg gerne sige, at det er min hensigt, at Justitsministeriet i forbindelse med sådanne ansøgninger skal være meget imødekommende over for ansøgninger om tilladelse til at anke sager om spørgsmål, hvis økonomiske værdi er på 10.000 kr. eller derunder, når vi taler om sager, som enten har en afgørende betydning for en part og herunder også selvfølgelig i forbindelse med sociale eller selv, eller sager, der vedrører retlige eller bevismæssige tvivlsspørgsmål. Sagt med andre ord: Der bør i forbindelse med behandlingen af disse sager naturligvis fra Justitsministeriets side foretages en meget nøje afvejning både af sociale, økonomiske, principielle og andre grunde. Jeg mener, det er meget vigtigt, hvordan man administrerer en sådan ordning, og det være hermed tilkendegivet, hvad min opfattelse af det vil være.

Endvidere har flere ordførere, senest også fru Inger Stilling Pedersen, været inde på spørgsmålet om spiritusbilister, og i den forbindelse vil jeg gerne fremhæve, at der jo ikke med dette forslag sker nogen som helst ændringer i de straffe, som udmåles i sager om kørsel i spirituspåvirket tilstand, uanset om promille- eller spirituskørslen finder sted i frakendelsestiden.

Hele spørgsmålet om spritbilister og reaktionerne over for spritbilister vil senere blive taget på på grundlag af erfaringerne fra de forsøgsordninger, som foregår i Kriminalforsorgen, og på baggrund af Færdselsikkerhedskommissionens arbejde på dette område.

Som hr. Larsen-Ledet oplyste, har jeg også for nogle uger siden tilkendegivet min opfattelse på området. Jeg er ganske enig i den bedømmelse, som fru Inger Stilling Pedersen og hr. Knud Lind har, altså deres fordømmelse af spritbilismen. Men jeg må altså understrege, at der ikke med dette forslag lægges op til ændringer i disse sager.

I øvrigt vil jeg henvise til den drøftelse, man havde sidst, og de kommentarer, der blev givet af den tidligere minister i forbindelse med de to hovedpunkter, som har været inde i debatten.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det, der kalder mig herop, er justitsministerens bemærkning om, at denne sammenkøgte ret nærmest ville være papirusseri, hvis den blev delt lidt op. Men jeg må nok sige, at dette lovforslag spænder vidt: fra udenlandske statsborgeres hasteveelser i Tønder og til skriftlig vedståelse af faderskab uden at møde, og om fru Hansen vil have navneforandring, hvad det koster, og så til noget så væsentligt som udeladelse af nævninge og spritbilisters fortsatte kørsel i frakendelsesperioden.

Det er en stor mundfuld, der er tale om her. Jeg ved, det er et arvestykke – justitsministeren har måske vedgået arv og gæld og er derfor nødsaget til at forsvare det. Men det kunne nok være delt op i et par enkelte lovforslag i stedet for dette her.

Ole Espersen (S):

Jeg vil gerne takke justitsministeren for tilkendegivelsen af, at spørgsmålet om, skal vi kalde det småsagsbehandlingen, inkassosagerne, er til behandling i Retsplejerådet. Jeg tror,